

-Сава Злъчкин./Талантлив хуморист, но лишен от по-широка култура, Злъчкин беше наистина един злъчен хуморист. През времето след 1909 година, когато вече не излизаше Българан, той започна списание Остен, което се ползваше с доста голям успех. Едно стихотворение на Злъчкин, писано против дво-реца и лично против цар Фердинанда, му достави голями неприятности/. Смирненски още от втория брой започва да сътрудничи в Сатър със псевдонимите: Кямил Ефенди, Нагел Смуглай, Лорд Вилмон, Окър-кохър, Влюбен и дори некои работи, които не е подписвал.

В "Злободневка", като задава въпроси:

- защо, госпожице, с тървога —
ме гледат вашите очи?

.....
тук има нещо.... то личи?

Добавя:

Не съм виновен за погрома,
защото Фронт що е - не знам.

.....
Под Радославова команда
не съм в гешефти затъсяля,
не съм подкрепял Фердинанда,
не съм вършил и контрабанда,
а мирно, честно съм живял.

А в друго стихотворение "Зъботраканица", в същото списание Сатър, той яростно размахва своя жилав бич и на-нася удари по затъстените лица на гешефтарите.

Няма въглища, дърва,
и не ще бъдат докарани,
не вреди зер хич това
на народните ни гарвани.

Нямало днес туй-онуй:
да му мислят сиромасите ,
гешефтарите от туй
ще натъпкат здраво касите.

Тука се вижда, ясно, че Смирненски е назрял вече като хуморист със заострено социално чувство. Неговите хумористични стихове не са вече стихове за всеки читател. Не го